భక్తవత్సలుడు

కథానిక

కవన శర్మ

రాజు బయల్దేరిన అరగంట దాకా చేస్తున్న పనినే సాగదీసి, ఆ పైన దస్త్రం కట్టేసి ఇంటికి బయల్దేరాడు సుబ్బారావు. రాజుతో ఇంటివైపు నడవడం ఇష్టం లేదు సుబ్బారావుకి. అందుకనే రాజును వెళ్లనిచ్చి బయల్దేరాడు. ఇంకా ఆకాశంలో సూర్యుడున్నాడు. అతని కిరణాలు వేడిగా ఉన్నాయి. అవి సుబ్బారావుని తాకుతున్నాయి.. పంచ కొసతో నుదిట పట్టిన చమట తుడుచుకొంటూ నడుస్తున్నాడు సుబ్బారావు. కాస్సేపటికి సూర్యుడు ఎర్రబారి పోతాడు. ఒక రోజు "కర్మసాక్షి రోజంతా జనం చేసిన పాపాలు చూసి చూసి కోపంతో కందగడ్డలా ఎర్రబడి పోయాడు" అన్నాడు సుబ్బారావు రాజుతో.

దానికి రాజు నవ్వి "కామాతురుడైన సూర్యుడు చీకటి పడకుండానే పశ్చిమ దిశాంగన అనే వెలయాలి ఇంటికి పోతూ, ప్రజలు తన దుర్నడతని గమనిస్తున్నారన్న కోపంతో మొహం చెండు కొంటున్నాడు" అన్నాడు.

"నీవన్నీ విపరీత వాదనలే! పశ్చిమ దిశాంగన వెలయాలా? నువ్వు తప్ప ఎవరూ అల్లా అనలేదు!" అన్నాడు సుబ్బారావు కోపంగా.

" సాయింత్రాలు సూర్యుడిని, పొద్దున్న చంద్రుడిని తన ఇంటికి ఆహ్వానించే స్త్రీ వెలయాలు కాదా?' అన్నాడు నవ్వుతూ రాజు.

రాజు సూర్యుడిని, పశ్చిమాన్ని మాత్రమే అంటే సుబ్బారావు బాధపడకపోవును. రాముడిని, వెంకటేశ్వరుడిని కూడా వేళాకోళం చేస్తూ మట్లాడ్తాడు. అటువంటి వాడితో స్నేహం చెయ్యడం తనకి ప్రమాదం అని మానేసాడు. నిన్నటికి నిన్న టౌను హాల్లో రాముడు దేవుడా? కాదు! అంటూ మైకుపెట్టుకొని ఉపన్యసించాడు. టౌను హాలుకి సుబ్బారావు యిల్లు దగ్గర. ఆ పాపపు మాటలు తన చెవుల బడకుండా రాజు ఉపన్యాసం ఇస్తున్నంతసేపు సుబ్బారావు భజన చేసాడు. ఆంజనేయ దండకం చదివి హనుమంతుడికి కోపం రాకుండా చూసుకొన్నాడు. రాజు ఉపన్యాసం వినడానికి వెళ్లే జనాన్ని చూస్తే సుబ్బారావుకి జాలి. దేవుడు భక్తవత్సలుడే అయినా పాపి భయంకరుడు కదా!

సుబ్బారావు నడుస్తూ రోడ్డు రెండుగా చీలిన చోటికి వచ్చాడు. ఒక రోడ్డు బజారు గుండా తన యింటికి పోతుంది. రెండోది కాలువ పక్కగా తనింటి వైపు పోతుంది. రెండో రోడ్డు మీద రాజు యిల్లుంది. రాజు సుబ్బారావు ఒకే ఆఫీసులో పన్చేస్తూ నువ్వు అని పిలుచుకొనే అంత పరిచయం ఉన్న స్నేహితులు. కాని వయస్సుతో సుబ్బారావు భక్తి వైపు, రాజు నాస్తికత్వం వైపు మొగ్గారు. తమ దార్లు వేరయ్యాయి. ఇద్దరు రెండో వారిని తమ మార్గంలోకి

తిప్పు కావాలని ప్రయత్నించి విఫలులయ్యారు. ఆ దార్లు చీలిన చోట నిలబడి సుబ్బారావు ఆలోచనలో పడ్డాడు.

సుబ్బారావుకి పెళ్లయి పదిహేను సంవత్సరాలైంది. కొడుకు పుట్టి తొమ్మిది సంవత్సరాలైంది. సరిగ్గా పది సంవత్సరాల క్రితం, సంతానం కోసం ఎన్నో ప్రయత్నాలు చేసి చివరిసారి ఆంజనేయుడికి తమలపాకులతో పూజ చేయించాడు. తరువాత సంవత్సరానికి అంజనేయ ప్రసాద్ పుట్టాడు. అందుకే అంజనేయుడంటే గురి. ఆ దేవుడి కోపం అంటే, భయం.

రాజు, సుబ్బారావుకి పెళ్లయిన అయిదు సంవత్సరాల దాకా పిల్లలు కలగకపోతే డాక్టరుని సంప్రదించమని సలహా ఇచ్చాడు. సుబ్బారావు నష్టమేముందని డాక్టర్ని సంప్రదిస్తే, అతని భార్యకి చిన్న శస్త్ర చికిత్స చెయ్యాలని చెప్పాడు డాక్టరు. సుబ్బారావు భార్య ఆపరేషన్ చేయించుకొంది. తరువాత ఏడాదికి కొడుకుని కంది. ఆ పిల్లాడే అంజనేయ ప్రసాద్.

సుబ్బారావు ఆంజనేయ స్వామి మహిమని తెగపొగుడుతుంటే రాజు "తనే పిల్లలు కనని దేవుడు నీ చేత కనిపించడమేమిటోయి! నువ్వు, చెల్లాయిని డాక్టరు దగ్గరకు తీసుకు వెళ్లకపోతే, మీ ప్రసాద్ పుట్టేవాడే కాదు. ఆ ఘనత శాస్త్రానిది కాని గుళ్లో విగ్రహానిది కాదు" అన్నాడు.

"దేవుడే నీ చేత నాకా విషయం చెప్పించాడు. ఆ దేవుడే నన్ను ఆ మాట వినేలా చేసాడు. అంతకు ముందు నువ్వు అన్నావా? నేను విన్నానా? ఆ రోజుకి నా భక్తి పరిపక్వమైంది. ఆ డాక్టరే మరొకరికి పిల్లలు పుట్టకుండా ఆపరేషన్ చేసాడు. కాని ఏమైంది? ఏడాది తిరక్కుండా పిల్లాడు పుట్టాడు. దేవుడు నిర్ణయిస్తే శాస్త్రం అడ్డు లేదు" సుబ్బారావు కొట్టి పారేసాడు.

సుబ్బారావు ఆలోచనలనుంచి తేరుకొని కాలవ గట్టు వెంబడిపోయే రోడ్డు తీసుకొని రాజింటి మీదుగా పోడానికి నిర్ణయించుకొన్నాడు. ఆరు నెలల క్రితం వరకు అతనూ, రాజూ, రోజూ అటు వేపుగా నడిచేవారు ఆఫీసు వదలగానే. కాని రాజు మరీ నాస్తికత్వం అవలంబించడమే కాకుండా, ప్రచారం చెయ్యటంలోకి దిగాడు. బహిరంగంగా దేవుడితో తలపడటం మొదలు పెట్టాక, సుబ్బారావు వద్దని సలహా యిచ్చి ఫలితం లేక దూరంగా ఉండటం మొదలు పెట్టాడు. ఆరు నెలల నుంచి అతని దారి వేరైంది. ఈ రోజు పాత దారిన పోవాలనుకొన్నాడు. ఎండ వేడిగా ఉండటం, బజారులో కన్నా కాలవ పక్కన చల్లగా ఉండటం ఒక కారణం. కాని అతని మనస్సులో మరో విషయం పట్ల కుతూహలం ఉంది. క్రితం రోజు, రాజు రాముడిని దేవుడు కాదని ఉపన్యసించాడు. భగవంతుడు భక్తవత్సలుడే గాక పాపిభయంకరుడు కదా! దాని ఫలితం రాజు ఈ రోజో మరో రోజో పొందాలి. రాజు ఇంటి మీదుగా పోయి, అతనికి ఏమైనా కీడు జరిగిందేమో తెల్సుకోవాలి. కాని రాజుని అడిగి కాదు. ఆ యింటి వాతావరణం గమనించి తెలుసుకోవాలి.

సుబ్బారావు కాలవ గట్టు పక్కగా నడుస్తున్నాడు. కొంత దూరం పోయేసరికి అక్కడ జనం గుంపుగా నిలబడి ఏదో జరిగినట్టు చెప్పు కొంటున్నారు.

సుబ్బారావు ఆ గుంపులోకి ప్రవేశించి "ఏం జరిగింది ?" అని అడిగాడు.

అందరు తలో మాట చెప్పారు. "నే సెప్తాను బాబుగారికి మీరుండండ హే" అన్నాడు ఓ గిరిజాల యువకుడు. గోచీ మీద నల్ల వల బనియను వేసుకున్నాడు. చేతిలో చేపలు పట్టే గాలం ఉంది.

"అది కాదండయా! నానేమో ఇక్కడ కూసుని తాపీగా సుట్టముక్క కాల్చుకుంటూ సేపలడ్తున్నా నండె. అప్పుడండయ్యా ఓ కుర్రోళ్ల గుంపొచ్చి కాలువలో ఈద్దారి అనుకొంటూ దిగారయ్యా. కుర్రోళ్లు కాస్సేపు బుద్ధిగా ఈతలు కొట్టారయ్యా. ఇంతలో ఇటు కేసో రాదారి పడవ వత్తే దాని ముట్టుకొని రావాలని పందా లేసుకొన్నారయ్యా! నాను సూత్తు ఉన్నాను. పిల్లోళ్లు సేపల్లా ఈదుకొంటూ పోయారు. సూడ్డానికి మాసర్దాగా అనిపించి గాలం నేలమీద పెట్టి సూత్తున్నాను అంతేనయ్యా – ఇద్దరు చిన్నోళ్లు పడవ కిందకెళ్లి పోయారు. పడవ కలాసులు సూసుకోలేదు. నేను యెంటనే జామ్మని నీటిలో కురికేసి మునకలేత్తున్న కుర్రోళ్ల నిద్దర్ని పైకెత్తి నా నడుం గట్టిగా వాటేసుకోండని సెప్పి ఈదుకొంటూ ఒడ్డుకి సేరా. తమాసా ఏంటంటే అయ్యా, తీరా సూత్తే అందులో ఓ కుర్రోడు అల్లదిగో ఆ డాబా ఇంటి కుర్రోడు. నాను రోజూ సూసేవోడే" అని చెప్తూ రాజు ఇంటికేసి చూపించాడు. రాముడికి భజన చేసిన చోట, రాముడిని దూషించిన చోట అంజనేయ డుంటాడు మరి! అనుకొన్నాడు సుబ్బారావు.

సుబ్బారావు ఊహించిందే జరిగింది! దైవదూషణ పాపం అని రాజుకీపాటికి అర్థమై ఉండాలి. తనోసారి రాజుని హెచ్చరించాలి అనుకొంటూ సుబ్బారావు రాజింటికి వెళ్ళాడు. రాజు, చుట్టు పట్ల ఇళ్లవాళ్లతో తన కొడుక్కి జరిగిన ప్రమాదం గురించి మాట్లాడ్తున్నాడు. సుబ్బారావును చూసి వీధి గుమ్మం దగ్గరకువచ్చి, "ఇంటికి వెళ్లివచ్చావా సుబ్బారావు? నన్ను పలకరించి పోదామని వచ్చావా? రా లోపలికి రా! నిజమైన స్నేహితుడివి కనుక సానుభూతి చెప్పడానికి వచ్చావు. ఇల్లాంటి పరిస్థితుల్లో మీ యింటికి రావటానికి నేను తటపటా యిస్తుంటే నువ్వే వచ్చావు! నీది మంచి మనస్సు. నీ స్థాయికి నేనెదగలేదు!" అన్నాడు రాజు సుబ్బారావు చేతులు పుచ్చుకొని, మనస్ఫూర్తిగా.

సుబ్బారావుకి రాజు మాట్లాడ్తున్నది అర్థం కాలేదు. ఇల్లాంటి పరిస్థితుల్లో రాజు మా యింటికి ఎందుకు రావాలనుకొన్నట్టు? దానికి అతను తపటాయించటం ఎందుకు? పిల్లాడు జడుసుకొన్నాడా? అంజనేయుడి కుంకుమ కోసమా? సుబ్బారావుకి అర్థం కాలేదు. కాని తన మనసులో మాట నెమ్మదిగా బయటకు చెప్పాడు.

"నేనింకా ఇంటికి వెళ్లలేదు. వెళ్ళి ఉంటే నిన్న అంజనేయుడికి పూజచేసిన కుంకుమ తెచ్చి మీ అబ్బాయి నుదట పెట్టుంవాడిని. మీ అబ్బాయి కాలవలో మునిగి అదృష్టం కొద్దీ బతికి బయట పడ్డట్టు విని వచ్చాను. దేవుడు నీకు అవకాశం ఇచ్చాడు మనస్సు మార్చుకోడానికి. నిప్పుతోను దేవుడి తోను చెలగాటం మంచి కాదు. మనం చాలా అల్పులం. దేవుడిని భక్తితో సేవించుకోవాల్సిన వాళ్లం. ఆ భక్తవత్సలుడి కరుణ కాశపడాల్సిన వాళ్లం. రావణాసురుడంతటి వాడే ఎదురించి నిలవలేక

పోయాడు. గుర్తుంచుకో, నేను వెళ్తాను. నువ్వు మారితే మళ్ళీ వస్తాను'' అని చెప్పి సుబ్బారావు రాజు చెప్తున్నది విని పించుకోకుండా ముందుకు నడిచాడు. భక్తులు, దేవుడిపై విశ్వాసం లేనివారికి, దుష్టులకి దూరంగా ఉండాలి.

సుబ్బారావు ఇంటికి చేరేసరికి భార్య ఎదురు వచ్చి, ''జరిగింది విన్నారా? ఎంత ప్రమాదం తప్పి పోయిందో!'' అంది ఆమె మాటల్లో చిన్న వణుకు, సన్న ఏడుపు మిళితమై ఉన్నాయి.

''రాజు కొడుకు విషయమేనా! విన్నాను'' అన్నాడు సుబ్బారావు

''వాడితో పాటు మన అంజనేయ ప్రసాద్ కూడా ఈతకు వెళ్తాడు'' అంది అమె. ఆ వార్త భర్తకు త్వరగా చెప్పి బరువు దించుకొంది

''మన వాడికేం ప్రమాదం జరగ లేదుకదా,''అని కంగారుగా అడిగాడు.

''జరిగింది కాని భగవంతుడు రక్షించాడు.''

''భగవంతుడు భక్త వత్సలుడు'' అన్నాడు సుబ్బారావు తేరుకు

''మన పిల్లవాడికి అసలు ప్రమాద జరగటం ఆశ్చర్యం!'' అంది ఆ భక్తుల పిల్లలకి ప్రమాదం జరగ నమ్మశక్యం కాని విషయం అన్న ధోరణిలో. సుబ్బారావు అరక్షణం ఆలోచించాడు. సమాధానం దొరికింది. ఆ ''రాజు కొడుకుతో కలిసి ఈతకు వెళ్లినందుకు, ఇనుముతో కూడి అగ్నికి సమ్మెట పోటులు తప్ప నట్టు మన వాడికి ప్రమాదం జరిగింది కాని ఆ దయామయుడికి మనకి మన స్తాపం కలిగించటం ఇష్టం లేదు అందుకే మన ప్రసాద్ కోసం ఓ మని షిని నీట్లోకి దూకించి రక్షించాడు పూలతో బాటు నార కూడ నెత్తికెక్కినట్టు మన ప్రసాద్‌తో ఈతకు వెళ్లడం అనే సుకృతం వల్ల రాజు కొడుకు కూడా రక్షింప బడ్డాడు'' అన్నాడు సుబ్బా రావు దృఢ విశ్వాసంతో.

సుబ్బారావు భార్య సుబ్బారావుతో ఏకీభవించింది. ''మన ప్రసాద్‌ని వాళ్లం టికి ఇంక పంపను'' అంది.

అభ్యుదయ ప్రత్యేక సంచిక

ఆంధ్రప్రదేశ్ అభ్యుదయ రచయితల సంఘం 8 వ రాష్ట్ర మహాసభ కాకినాడలో డిసెంబరు 24, 25 తేదీలలో జరుగుతుంది. డిసెంబరు 22వ తేదీకి వెలువడనున్న 'అభ్యుదయ' ప్రత్యేక సంచికలో అఖిల భారత అభ్యుదయ రచయితల సంఘం, ఆంధ్రప్రదేశ్ అభ్యుదయ రచయితల సంఘం చరిత్ర ; రాష్ట్ర సంఘ ప్రణాళిక, రాష్ట్ర సంఘ ప్రథమ మహా సభాధ్యక్షుడు కీర్తిశేషులు తాపీ ధర్మారావుగారి సాహిత్య జీవిత విశేషాలు మొదలైన ప్రత్యేక రచనలు; కవితలు, కథలు, వ్యాసాలు మొదలైన విశిష్ట రచనలూ వుంటాయి.

అదనంగా ప్రతులు కావలసిన ఏజంట్లు పైకంతో బాటుగా (వెల మార్పు లేదు) డిసెంబరు 10 వ తేదీ సరికి తెలియ జేయాలి.

ABHYUDAYA, R - 3, Lloyds Estate, Madras - 600 014